

Předposlední víkend v rytmu tanga i slovenského folklóru

*Předposlední víkend 20. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Český Krumlov nabídl dva oddechové programy, které návštěvníkům přiblížily kulturu temperamentní Argentiny a výbušného Slovenska. V pátek se Zahrada Kooperativy rozehrála v rytmu tanga na koncertu nazvaném **Tango Soirée**, v sobotu Pivovarskou zahradu rozproudila Lúčnica a Miro Žbirka na **Slovenském večeru**.*

VEČER V RYTMU TANGA

Výlety do kultur jiných národů nejsou dramaturgii MHF Český Krumlov nikterak cizí. Kromě tradičních národních večerů, jejichž pokračování přinesla sobota, nabídla letošní koncertní řada ohnivě flamenco zkrápěné deštěm a v pátek **12. srpna** přišlo v **Zahradě Kooperativy** na řadu vášnivě argentinské tango. Večer nazvaný **Tango Soirée** představil tuto tradiční součást argentinské kultury po hudební i taneční stránce a na závěr návštěvníky osvěžil i ochutnávkou argentinského vína. Zaplněná Zahrada Kooperativy vyslechla v podání **Tria Accordo** průřez různými podobami tanga, habanery a milongy. Od směsi z opery Carmen a ukázek z díla Isaaca Albenize a Maurice Ravela, tedy skladatelů klasické hudby, jež podlehli módní exotické vlně, zavedlo trio návštěvníky i do samotné Argentiny a představilo tvorbu Angela Gregoria Villoldy a Astora Piazzolly. „*Piazzolla je uměleckým završitelem vývoje tanga. Sám byl vzdělaným hudebníkem, znal moc dobře vývoj a místo, kdy do něj vstoupil, aby navázal a pokračoval. Ke španělskému základu dodal trochu námořnické habanery, špetku černošského candombé, italské melodiky a jazzu,*“ upřesnil k programu kytarista Petr Paulů a dodal: „*život má skurilní škleb, naději střídá zklamání, beznaděj se utápí v alkoholu, tak zní tango.*“ A opravdu, víra – naděje – zklamání, to jsou hlavní emoce, které v sobě tento hudební styl, vzniklý v reakci na rozčarování přistěhovalců z nelítostné reality a rozplynutí iluzí o rychlém zbohatnutí, nese. Rozpolcenost a zoufalství ústící v touhu alespoň po fyzické rozkoši, jež je přetaveno do uhrančivé rytmické hudby, Trio Accordo interpretačně zvládlo. Hudební seskupení vystoupilo ve složení housle, kytara a akordeon, který Ladislav Horák vystřídal navíc nejednou i za bandoneon, nepříliš známý druh knoflíkové tahací harmoniky typický právě pro tango. O taneční část programu se postarali **Zuzana a Jiří Pokorní**, kteří v sobě nezapřeli baletní um. Jejich tango nebylo jen o syrových živelných vášních, neskrývalo v sobě navíc i baletní krásu. Tanečníci v černorudých šatech předvedli řadu nelehkých figur a vyzvali k tanci i zástupce publika. Komorní odlehčený večer v zahradě se za relativně příznivého počasí stal pro přítomné příjemnou letní kratochvílí.

JISKRNÝ SLOVENSKÝ VEČER

Další ze série hudebně-gastronomických večerů přinesla sobota **13. srpna v Pivovarské zahradě**. Po řadě evropských zemí a loňském výletu do Mexika vzdal festival tentokrát hold bratrskému **Slovensku**. Do slovenských barev se Český Krumlov oblékl na celý den, náměstím i ulicemi hrála hudba, prezentovány byly slovenské výrobky. Vrchol však přinesl až samotný večer, kdy za hvězdného nebe zahradu nejprve roztančil slovenský folklorní soubor **Lúčnica** a posléze ji rozezpíval populární **Miro Žbirka**. Lúčnica potvrdila, že je skutečným klenotem v oblasti folklorního umění a její přínos pro uchování rozmanitého kulturního bohatství Slovenska je nemalý. V rámci večera soubor předvedl svoji scénickou hudebně-taneční kompozici „**Mládí a krása**“ – kaleidoskop poeticky laděných tanečních, hudebních a vokálních scénických obrázků, inspirovaných originálním prostředím, historickými tradicemi a původními uměleckými projevy lidí žijících na území Slovenska. Tanečníci oděni v pestrobarevných ručně vyšíváných krojích, speciálních pro každý tanec, provedli za doprovodu kapely **Zlaté husle** nadšené publikum světem tajuplných goralů i po rozkvetlých lukách kolem Detvy, Oravy či Liptova. Zvukovou lahůdkou programu byla skladba na motivy slovenských lidových písní pro sólovou fujaru, jedinečný dřevěný dechový hudební nástroj, pocházející ještě z dob gotiky, který je zařazený do seznamu kulturního dědictví UNESCO. Ukázkou mimořádné instrumentální virtuózní dovednosti je i interpretace skladby pro cimbál a orchestr. Závěrečná taneční apoteóza se odehrála na horním toku mohutné řeky Hron, v překrásném prostředí slovenského pohorí Nízke Tatry. Tento monumentální taneční a hudební scénický obraz hojně využívá i charakteristický tanec „horehronský dupák“, jakýsi „slovenský step“, který má své historické kořeny ve valašské kultuře 16. století. „Rolling Stones folkloru“, jak bývá Lúčnica někdy nazývána, předvedli strhující podívanou sršící radostí, energií a mladistvým zápalem. Lúčnica za štavnatého doprovodu Zlatých huslí tančila jak „pravá“ Lúčnica – pohádková víla lehounce tančící po rozkvetlých loukách – a její vystoupení zažehlo jiskru celému večeru. Po krátké přestávce se na pódiu objevil populární zpěvák a kytarista **Meky Žbirka** a za doprovodu třech Janů Koříňka (klávesy), Ponocného (kytara) a Horáčka (kytara, klávesy) zazpíval své největší hity včetně písně „Co bolí to přebolí“, v níž se k Mekymu přidala i jeho pěvecká kolegyně Martha. Obě části programu přijalo publikum s nadšením a entuziastickým potleskem si vyžádalo několik předávků. Ke kulturnímu programu se v průběhu večera přidal i gastronomický, stoly se prohýbaly pod specialitami slovenské kuchyně, nechyběli brynzové halušky, strapačky, zbojnický kotlík, pirohy, živánská pečeně, klobásky, ale i ovocné knedlíky, lívance a koláče. Návštěvníci mohli ochutnat tradiční slovenské sýry a krojovaný sommelier naléval slovenské víno. Zajímavou specialitou byl i vysokoprocentní Tatranský čaj. V samotném závěru večera gastronomické hody doprovodily opět Zlaté husle a ne jeden z návštěvníků se dal strhnout ke zpěvu a tanci. Slovenský večer byl potěchou pro oči, uši i chuťové buňky a malebné Slovensko představil v plné síle a krásě.

Po koncertu jsme se zeptali...

... profesora Štefana Nosál'a , uměleckého vedoucího a choreografa Lúčnice:

Jaký máte dojem z představení?

Představení dopadlo dobře, byl tam kontakt s obecnstvem. Ale my si umíme získat diváky všude na světě, koho bychom také nezískali? (smích) Oni to naši tanečníci a hudebníci umí tak bezprostředně – také je to tak učíme. Představení musí být bezprostřední a přitom krásné.

Jak jste vybíral repertoár?

Máme více programů, myslím ale, že diváci si k tomuto představení vytvořili srdečný vztah.

Co Vám dodává energii pro další práci, vychovááte už několikátou generaci tanečníků...

Je to už více než šedesát roků. Lidé se mění, takže nám to dá práci vychovávat stále nové, ale oni to dělají velmi rádi, když té práci porozumějí. Práce je to krásná. Vyrostl jsem v prostředí, kde byly silné tradice, pocházím z

okolí Detvy, Pol'any. V těchto tradicích jsem žil a pak jsem je ve velkoměstě chtěl zužitkovat, aby přetrvaly v takovéto podobě. Obdivuje je dnes celý svět.

Odpočíváte někdy?

A co bych neodpočíval, už jsem starší člověk. Ale před těmito mladými lidmi se musím snažit držet se. Kdyby viděli, že odpadávám, mělo by to špatný vliv na jejich výkony. Snažím se tedy udržovat se v takovém napětí a temperamentu, aby do toho pak členové souboru šli celým srdíčkem.

...koncertního mistra orchestru Martina Sleziaaka:

Jak se Vám líbilo na MHF Český Krumlov?

My jsme byli hlavně překvapení z toho nádherného města, jsme z něj unešeni a velmi rádi se sem vrátíme. Publikum bylo výborné a dobře se nám hrálo, snad se to líbilo i divákům. Každý rok připravujeme nový program, s nímž jezdíme po Slovensku i v zahraničí. S částí tohoto programu jsme byli například v Monaku, Kalábrii, Petrohradě. Je to tedy výběr z programu, určený pro zahraniční turné.

Jste zvyklí hrát venku?

V poslední době hrajeme často ve velkých divadlech či jiných velkých sálech, ale zvyklí jsme i na amfiteátry. Lúčnica je na Slovensku velmi populární, takže máme vyprodané třeba i desetitisícové amfiteátry, a open air představení děláme velmi rádi.

a závěrem rovněž Meko Žbirky:

Jaký máte dojem z koncertu?

Výborný. Když jsme sem jeli, měli jsme obavy z počasí, cestou byly bouřky, takže jsme čekali déšť a chladno. Ale počasí vyšlo skvěle, publikum bylo výborné, dobrá atmosféra. A o krásném prostředí Českého Krumlova je zbytečné mluvit. Mám tu s sebou také rodinu, takže jsem rád, že jsem jim tady mohl zahrát.

Jste zvyklý vystupovat s folklórním souborem?

Za ta léta, co se objevuji na scéně, jsem zažil všelijaká vystoupení, zejména dříve jsem docela často v takovémto programu vystupoval.

Co plánujete v nejbližší době?

Teď jsme se všichni vrátili z dovolené, takže každého z nás teď čeká nějaká práce. Já dokončuji album se symfonickým orchestrem, dost ambiciózní projekt. Včera jsem posílal nahrávku mého zpěvu panu dirigentovi a byl spokojený, takže pro mě už nejtěžší práce skončila. Nazpíval jsem tam dvanáct písní, např. Atlantída, Balada o polnych vtákoch, Zažni, i některé novinky. Tento projekt jsme před pár lety zahájili v Obecním domě v Praze, tam byl první koncert se symfonickým orchestrem a nějak nás to chytilo, takže jsme uspořádali turné, teď nahráváme CD a vyjde také DVD z jednoho vystoupení. Chystáme i několik koncertů v Čechách a na Moravě. Takže mám co dělat a mezitím už skládám i nové písně. Teď jsem byl měsíc v Londýně a koupil jsem si tam kytaru – takže jsem to nevydržel a složil jsem nějaké skladby.

POSLEDNÍ OHLÉDNUTÍ ZA KOMEDIANTY – ROZHOVOR S JOSÉ CUROU PO POSLEDNÍM PŘEDSTAVENÍ

Maestro, jak jste vnímal vývoj inscenace v této sérii představení?

Každé představení bylo jiné, hlavně proto, že s každým dnem se měnilo počasí. Třeba dnes bylo velmi chladno, a zejména mladší zpěváci, kteří nemají tolik zkušeností, byli řekněme příliš aktivní. V tomto stavu se snadno udělá chyba. Zásada je, že v tak extrémních podmínkách, zejména při posledním představení, si zpěvák musí zachovat chladnou hlavu a přemýšlet o tom, co dělá. A dnes právě nastalo několik takových nebezpečných momentů,

zapříčiněných přílišnou horlivostí a sebejistotou. Publikum to sice nepozná, ale skutečně několik takových okamžiků přišlo.

Jsou pro vás takové podmínky i stimulující, kromě toho, že skýtají určitá rizika?

Představení je podnětné zejména pro publikum. Diváci, kteří chtějí vidět standardní operu, nemusí chodit na Otáčivé hlediště, pro ty je lepší jít se podívat do některého z operních domů, odsud ale budou odcházet zklamání. Tady jsme uprostřed obrovského prostoru. Diváci tu neuslyší bezchybný zvuk, perfektní hlasy, umělecké výkony, které podáváme v operních divadlech. Tady vás čeká zkrátka show. Předvádějí se tu vizuálně pěkné věci. Představte si, že jsme na farmě, s koňmi, kravami a slepicemi, a čekejte proto zpěv jako na sadě. Nic víc a nic míň. Navíc tato inscenace hodně využívá prostoru, takže zpíváme i zdálky, za stromy, za keři. Není to vlastně nijak stimulující, člověk nemůže udělat nic víc, než dělá obvykle, nemáme žádný zvláštní prostředek, který bychom mohli použít jako kompenzaci nedostatků v akustice. Zpíváme stejně jako v divadle, nicméně neozve se totéž. V divadle se prostě za keřem nezpívá. Ale my sami to bereme jako show, všechna představení jsme si užili stejně jako dnes a bavilo nás to. Někteří mají výhrady, proč vůbec dělat operu v takových podmínkách. Já říkám, že tato opera byla napsána právě proto, aby si lidé společně prožili pěkné chvíle. To je ostatně smysl veškerého umění, nejen hudby. Puritáni mají bezpočet možností, aby si hudbu poslechli v tak čisté podobě, jak byla zapsána do not. Umění dnes ale znamená něco úplně jiného.

V Komediantech zpíváte italsky, s českými zpěváky a českým orchestrem. Měli jste během doby, kdy se představení uvádělo, nějaký problém v komunikaci?

Občas ano, někdy se stalo, že spoluhráč na mě koukal a nevěděl, co říkám, a já jsem naopak nevěděl, co mi chce říct on, ale nakonec se nám domluva díky gestům vždycky podařila. Měl jsem také tlumočníka, který mi v nejobtížnějších situacích přišel na pomoc. Z lidského hlediska jsme si ale rozuměli skvěle a prožili jsme tu společně úžasných deset dní.

Roli Cania jste už ztvárnil několikrát na různých scénách...

Ano, zvláště šest měsíců v roce 2011 pro mě bylo velmi „komediantských“. Což ale není zas tak dobře, protože člověk se dostane příliš do role a někdy už na něj začne dopadat rutina.

Jak se tedy proměňovala Vaše interpretace této role?

Cania jsem poprvé hrál v roce 1996. To jsem ještě vypadal skoro jako dítě a museli mi barvit vlasy na bílo, abych vypadal starší. Teď mě zas musejí barvit, abych tak starý nevypadal. Samozřejmě Canio se za ta léta hodně proměnil. Zatím ale netrpím caniovským syndromem, krizí komedianta, jemuž se prolíná charakter pod maskou se skutečným životem. To se nám stává často a hrozí to nejen každému herci. Třeba i fotbalistu vnímají lidé jen jako toho, kým je, když kope do míče. A co teprve politici... Hraji nebezpečné, arogantní muže, alkoholiky – a diváci mají dojem, že takový jsem i v reálném životě. Říkají, přijede Cura, to je ten nepříjemný, arogantní, temperamentní člověk... a pak se se mnou setkají a říkají: Vždyť ty jsi docela fajn. Ano, samozřejmě – jsem někdo jiný než postava z jeviště. Právě tenhle syndrom je skvěle vidět v Komediantech, v Caniově árii ve druhé polovině opery, kde Canio zpívá, že není tím klaunem, kterého všichni vidí, že teprve pod maskou je jeho pravá tvář. Člověk musí pořád přemýšlet, co s tím dělat a jak tomu nepodlehnout.

Jak jste se v Českém Krumlově cítil? Víím, že před rokem jste Vy sám dostal tento nápad, že byste si tu rád zazpíval operu. Chtěl byste se vrátit i příští rok?

Tohle místo je nádherné a myslím, že by se mělo využít i pro příště. Možností, jak tu uspořádat představení, je bezpočet. Krumlov je město jako stvořené pro čas prázdnin. Mohlo by to být nějaké představení v úžasném prostředí zámecké zahrady, třeba s občerstvením a hlavně s kontaktem s diváky.

TISKOVÁ KONFERENCE S PLÁCIDEM DOMINGEM

Hlavní pořadatel agentura Auvieux si Vás dovoluje pozvat na **tiskovou konferenci se španělským tenoristou PLÁCIDEM DOMINGEM** při příležitosti vyvrcholení oslav 20. ročníku festivalu jeho galakonzertem. Konference se bude konat **ve čtvrtek 18. srpna 2011 v 19 hodin v hotelu Mandarin Oriental, Nebovidská 459/1, 118 00 Praha 1— Malá Strana**. Účast na tiskové konferenci přislíbila i sopranistka Ana María Martínez a dirigent Eugene Kohn. Fotografie upozorňujeme, že pořizování snímků Plácida Dominga bude možné pouze první tři minuty po jeho příchodu. Svoji účast potvrďte, prosím, nejpozději do **16. 8. 2011** na tel. 606 088 985 nebo e-mailu: johanovska@auviex.cz.

PROGRAM POSLEDNÍHO FESTIVALOVÉHO VÍKENDU

Čtvrtek 18. 8. 2011 19:30

Maškarní sál

Věra Binarová a Heroldovo kvarteto

Program: Mozart, Sluka, Dvořák

Pátek 19. 8. 2011 19:30

Maškarní sál

Ivan Ženatý a Talichův komorní orchestr

Program: Stamitz, Bach, Janáček, Mendelssohn-Bartholdy

Sobota 20. 8. 2011 20:00

Parkoviště P2

Plácido Domingo

spoluúčinkují: Ana María Martínez (soprán), Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Eugene Kohn (dirigent)

Program: árie, duety a orchestrální hudba z českých, francouzských a italských oper, ukázky z operet a zarzuel.

19. a 20. srpna 22:00-23:00

Náměstí Svornosti

Video mapping

Více informací v nadcházející tiskové zprávě, která vyjde 16. srpna.

NOVINÁŘSKÝ SERVIS

Žádosti o akreditaci, poskytnutí informací, fotografií či zprostředkování rozhovorů s interprety zasílejte na e-mailovou adresu johanovska@auviex.cz. Oficiálně poskytnuté životopisy a fotografie umělců jsou ke stažení na webových stránkách festivalu v sekci Press <http://www.festivalkrumlov.cz/press/ke-stazeni>. Objednané vstupenky budou připravené k vyzvednutí na jméno příslušného novináře před koncertem v Českém Krumlově.

Fotografie z proběhlých koncertů jsou ke stažení na stránkách festivalu v sekci press <http://www.festivalkrumlov.cz/press/ke-stazeni/fotografie-2011>.

Kontakt: Ing. Lucie Johanovská – manažerka komunikace a PR

MHF Český Krumlov

Auviex, s.r.o., Perlitová 1820, 140 00 Praha 4,

tel: + 420 241 445 404; + 420 606 088 985;

e-mail: johanovska@auviex.cz

web: www.festivalkrumlov.cz **blog:** www.festivalkrumlov.blogspot.com

Facebook: www.facebook.com/mhfceskykrumlov **Twitter:** www.twitter.com/festivalkrumlov

YouTube: <http://www.youtube.com/user/festivalkrumlov> **Flickr:** <http://www.flickr.com/photos/festivalkrumlov/>

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNEŘI

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

DNES

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI / OFFICIAL PARTNERS / OFFIZIELLE PARTNER

Ministerstvo životního prostředí

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI / MEDIA PARTNERS / MEDIENPARTNER

MEDIÁLNÍ PODPORA / MEDIA SUPPORT / MEDIENFÖRDERUNG

OFICIÁLNÍ DOPRAVCE / OFFICIAL CAR SERVICE / OFFIZIELLER MOBILITÄTSPARTNER

VSTUPENKY EXKLUZIVNĚ V SÍTI

FESTIVAL SE KONÁ ZA LASKAVÉ PODPORY / THE FESTIVAL IS HELD UNDER THE KIND SUPPORT /
DAS FESTIVAL FINDET MIT FREUNDLICHER UNTERSTÜTZUNG

